

בנין

עלון קיבוץ כיר-אליהו

משנכנס אדר מרבין בשמחה

ואצלנו באיחוד...

נר זכרון

לזכרם של החברים שאינם עימנו

רונית קורדובה - 51 שנים למותה
תומר ניר - 25 שנים למותו
בנימין רפפורט - 9 שנים למותו
מיקי לנגשטטר - 4 שנים למותה
גדי סלע - 23 שנים למותו
חלי רונן - 15 שנים למותה
תומס מתתיהו ובר - 18 שנים למותו
מנחם זטורסקי - 12 שנים למותו
נירה רפפורט - שנתיים למותה

דורי מנור

פרימה

איך יכול אדם לשיר שיר-עָרֵשׁ לְעֶצְמוֹ?
איך יכול אדם להאמין שהוא לבד?
אדם נפרם מילדותו כמו חוט מתוך מרבד,
ואין דבר בטבע שיוכל להרדימו.

אדם נוסע בנפשו לזילנה או מזריד,
צפונה מהזמן ומערכה מעצמו,
אדם בונה גונדולות ומפליג מןריד לןריד,
ואין דבר בטבע שיוכל להרדימו.

בפוך לכן הוא מתכסה, וחש פיצד היתה
אמו עכשו כורעת וחופה את המטה,
הוא שר את שיר הערש ושומע את עצמו,
ואין דבר בטבע שיוכל להרדימו.

דבר העורכת

העלון הזה יוצא באיחור בגלל צירוף של נסיבות, חלקן אישיות – אבל המועד החגיגי שהגענו אליו בהחלט מצדיק את ההוצאה דווקא עכשיו. שתי סיבות לחגיגות, ושתיהן מופיעות על השער: חג פורים המשותף לכל היהודים, ותחילת עבודת התשתית – חג אמיתי לניר-אליהו (גם בסיפור הזה לא מעט רשעים...). על ההתפתחות הזו תמצאו לא מעט בעלון – מפי רמי, דניאל ונימרוד. הסיפור המרכזי שייך הפעם לשגב לוינסון ודפנה וקסלמן חברתו. ראינה והביאה לדפוס דקלה רגב, כדאי לקרוא !!

רגע לפני שיצאה אל מעבר לאוקיינוס הספיקה עתליה לשלוח את החומר שהכינה על חידת הארכיון – ענף הלול. כיוון שנה הקדימה במקצת ללדת, לא הספיקה עתליה לראיין את כל מי שתכננה, אז המערכת מתנצלת, ומאחלת לסבתא המאושרת שהייה טובה ונעימה עם נעה וגיא ונכדיה החדשים עמרי ותומר.

הפעם קיבלנו גם חומר "מיובא" בענייני סביבה ובענייני רפואה סינית – עניינים חשובים שעשויים להועיל לכולנו. ורכיזיה חוזר אחרי היעדרות מן העלון הקודם...

ולסיום משהו קטן לפורים שצד את עיני:

מספרים לפורים

0	פעמים מוזכר שמו של אלוהים במגילה.
2	משתים מבקשת אסתר מאחשוורוש לערוך: עבורו ועבור המן.
3	ימים צמו היהודים לפני שניגשה אסתר לאחשוורוש.
4	מצוות מיוחדות לפורים: קריאת מגילת אסתר, מתנות לאביונים, משלוח מנות וסעודה.
9	שנים נמשכה עלילת חג הפורים.
13	י"ג בניסן הוא היום בו הטיל המן את הפור.
13	באדר הוא היום בו הותר ליהודים להילחם על חייהם. מה שהציל אותם מגזרת המן.
54	פעמים מוזכר שמו של המן במגילה.
127	מדינות היו תחת מלכותו של אחשוורוש.
180	יום נמשך המשתה בשושן.
2368	שנים חלפו מאז התרחש כל המסופר במגילת אסתר.

תודה מראש לצוות הצעירים על ארגון החג !!!

חג שמח, נטע

מכתבים למערכת ניתן לשלוח לאי-מייל BANIR@NIREL.ORG.IL
או להכניס לתא דואר מספר 40.

מחכים לשמוע מכם...

עורכת ראשית: נטע בארי
ארכיון: עמיקם רגב
מערכת: ליהוה בוחסירה, עתליה אייל, הדסה ראובני,
דור הורביץ

להערות, רעיונות, דעות וסתם לראות את העלון בצבעוני - כנסו לאתר הקיבוץ
(ובדרך תמצאו גם כתבות, סקרים, תמונות, הודעות ועוד ועוד)

www.nirel.org.il

צמיחה וקליטה

טקס הנחת אבן פינה לשכונה החדשה

ב- 7 לפברואר 2013 כ"ז בשבט תשע"ג התקיים בניר אליהו טקס הנחת אבן פינה לשכונה החדשה. לטקס הוזמנו כל חברי ניר אליהו, כל משפחות הנקלטים, אנשי אמפא, אנשי בנק איגוד, אדריכלים, מהנדסים, קבלנים וכל אלה שיד וחלק להם בהכנת המקום לבניית השכונה החדשה. הטקס מסמל סיום פרק ארוך ומייגע של תכנון ויישום ההחלטות הנוגעות להכשרת השטח והכנתו לבנייה. התהליך נמשך זמן רב מדי בגין הצורך באישורים של המועצה המקומית ובעיקר בשל העיכובים של מנהל מקרקעי ישראל. במילים אחרות – בירוקרטיה מעייפת, מייאשת ומיותרת שארכה כשנתיים. לאחר שגברנו על המוקשים האלה החלטנו לקיים את הטקס הזה, המסמל מעבר לעשייה!!! המקום שנבחר לקיום הטקס משקיף מצד אחד לקלקיליה ולגבעות השומרון ומצד שני לבתי ניר-אליהו הטובלים בירק. הוא נמצא על דרך הביטחון, כ-50 מטר צפונה מחומת הקרוואנים. היינו אמורים להתחיל בשעה 16:00. שמש אביבית של אחרי הצהריים ליטפה את המקום והראות הייתה נהדרת. המשתתפים הגיעו במצב רוח חגיגי והיו שאמרו "שהחיינו". שירי ארץ ישראל נשמעו מהרמקול שהוצב על הבמה ותרמו לאווירת החג. כאשר הטקס התחיל, באיחור רב, ישבו על הבמה נציגי אמפא **אלי אגם ואיריס פרייבמן**, נציגי בנק איגוד, סגן יו"ר המועצה **צפי פלד**, נציגי הקיבוץ **רמי צדפי** ונציגת הנקלטים **בר שניצר**. מזכיר הקיבוץ **נימרוד מדר** נעדר בגלל שירות מילואים. לאחר ברכות קצרות הוזמן **צבי מאור**, ממייסדי הקיבוץ וזקן הוותיקים, לספר על הגעתו לקיבוץ לפני 63 שנים. צבי חתם על מגילת אבן היסוד ואחריו חתמו היושבים על הבמה. הוא שפך כף מלט ראשונה על מגילת אבן היסוד החתומה ואחריו הניחו כפות של מלט גם שאר המשתתפים. כאן המקום להודות לכל אלה שתרמו ועזרו בהכנת הטקס ובראש וראשונה **ליהודית והצוות** שלה, שהכינו את הבמה וסביבתה במסירות ובדייקנות, ומיד למחרת בבוקר פרקו והשאירו מקום נקי ומסודר. כל המזדמן לשטח יבין מהי תנופת פיתוח, ולמרות המכשולים הזמניים נושבת כאן רוח חדשה של צמיחה. **רמי**.

ינואר 2013

עדכון קליטה - סיכום קליטת בני משק לשנה החולפת ולתום 5 שנים מן השינוי באורחות החיים

השנה התקבלו לחברות רק שתי משפחות של בני משק : **מורנל - פיינבלט**, **וזטורסקי**, וכן **פזית ראובני**. זאת לאחר שנתיים 2010-2011 בהן התקבלו לחברות 16 משפחות בני משק : **אברהמי, בורנשטיין, ברזילי, ברלס, גלילי, הרץ-יוגב, לב-ארי, מאייר-ובר, סלע, עציון-צדפי, קאליפה, קרומן, רגב, רפפורט, תשבי-שר ואתגר קאופמן**. כנראה שהסיבות לכך הן גם מחסור בבתיים מתפנים שמוצעים לבני משק נקלטים, וגם עלויות גבוהות של בניית בית במגרש כלוא או בפרויקט אמפא. (יש לגייס כ-400 אלף ש"ח במזומן לפחות ע"מ לבנות בית חדש בקיבוץ). כמו כן יתכן והגענו למיצוי הפוטנציאל של משפחות בני משק (בגילאי 35-50) אשר מעוניינות להיקלט בקיבוץ.

השנה נכנסה לתוקף חברותם של 2 משפחות קרומן וקאליפה - עם מעברם אל בית הקבע שלהם. שש משפחות נעשו חברות בפועל בשנתיים האחרונות, ומאז השינוי (2008) 13 משפחות. ז"א, ממוצע של פחות מ-3 משפחות בשנה. קצב איטי זה מעלה את מספר החברים בקיבוץ בשיעור נמוך מאוד, בין 170-180 בחמש השנים האחרונות. מה שכן ניכר, הוא הגידול במספר הילדים הצעירים.

מתוך הרשימה - 15 משפחות התקבלו בקלפי, אך עדיין לא חברות בפועל: 3 משפחות נקלטים אשר בוונת במגרשים כלואים, 3 משפחות אשר מחכות שבתם יבנה בפרויקט אמפא, 2 משפחות אשר מחכות שבת הקבע שלהם יתפנה ממשפחות שגרות בהם כרגע, ו-7 משפחות שנמצאות בשלבי התכנון של ביתם במגרש כלוא.

כיום יש כ-6 משפחות של בני משק בתהליך קליטה. מאז 2008, ארבע משפחות של בני משק התחילו את תהליך הקליטה אך החליטו להפסיק אותו, לעומת 26 משפחות שהשלימו את התהליך. הדרך לבניית בית בימינו נמשכת זמן רב. יכולות לעבור שנתיים וחצי מרגע שמחליטים לבנות בית ועד שמסיימים לבנות אותו בפועל. לכן, רוב משפחות בני המשק שמתקבלות, צפויות להפוך לחברות בפועל לאחר שנתיים-שלוש מתאריך קבלתן לחברות בקלפי. כמובן שאנו מעדיפים (וגם רוב משפחות הנקלטים) שבינתיים הנקלטים יגורו בקיבוץ במגורים זמניים, כדי שיתערו חזרה בחיי הקיבוץ, יעשירו את בתי הילדים בבני משק קטנטנים וכמובן ישמחו את הסבים ושאר המשפחה, אבל מספר הדירות הזמניות בקיבוץ קטן. לכן, חלק ניכר ממשפחות בני המשק שהתקבלו לחברות לא גרים בקיבוץ. אז גם אם לא כ"כ רואים בחוצות הקיבוץ חלק מהמשפחות שכבר התקבלו לחברות, בינתיים הם עובדים על תכנון/אישור/בניית הבית.

בנוסף, עלינו לתת פתרונות מתאימים יותר לבני המשק, בעיקר מבחינה כספית. אנו עורכים בדיקות לגבי האפשרות לבניה של בתים חדשים פשוטים וקטנים יותר מהבתים המוצעים בפרויקט אמפא. לאחרונה נערך כנס בנים ע"מ להציג את הדגמים המוצעים וכן לסקור את שאר אופציות הדיור הקיימות (סיכום של הכנס יופץ בקרוב).

במידה וכל 15 משפחות בני המשק ו-21 משפחות הנקלטים החיצוניים יכנסו אל בתי הקבע שלהם ויהפכו חברים בפועל תוך שנתיים מהיום, נצליח להעלות את קצב הקליטה בפועל לכ-10 משפחות בשנה בממוצע מאז 2008. קצב קליטה זה עומד בקצב הקליטה הממוצע של יעד הצמיחה הדמוגרפית (כ-100 משפחות חדשות עד שנת 2020). עם זאת, ע"מ לשמור על קצב קליטה זה עד שנת 2020, עלינו להמשיך בתוכנית הקליטה המרוכזת של נקלטים חיצוניים, ולקלוט כל שנה-שנתיים מחזור קליטה גדול נוסף.

עדכון שלב א' בפרויקט הבניה המרוכזת- לקראת סוף ינואר נחתם (סוף-סוף!) חוזה עם קבלן התשתיות לשלב א' (סמי מקלדה). קבלן לבניית הבתים יבחר בהמשך. ביום שלישי ה-23.1.2013 עלו הכלים הראשונים על הקרקע (סוף-סוף!) וביצעו חישוף מצפון לגדר באיזור השכונה המיועדת. ביום חמישי ה-7.2.2013 בשעה 16:00 נערך (סוף-סוף!) טקס הנחת אבן הפינה לשכונה החדשה במעמד הנקלטים, נציגי הקיבוץ ונציגי אמפא.

דניאל מדר

בשם מנהלת הקליטה

משולחנו של המזכיר

לאחר סיום ההתמודדות לראשות התנועה, ולאחריה שירות מילואים הזוי בדרום הר חברון, שעסק רובו ככולו בהפרדה בין הצדדים הניצים, בהם מתנחלים ונערי גבעות, רועים פלשתינאים, אנרכיסטים ופעילי שמאל קיצוניים מהארץ והעולם, וניסיונות בלימה של הסכסוך המקומי מלזחול לאינתיפאדה שלישית – אין כמו לחזור למשפחה ולקיבוץ.

כרגיל בתקופה זו של השנה הקיבוץ יפהפה ומוריק, והפעם בניגוד לאשתקד – באמת מתחילים בעבודות התשתית לשכונה החדשה, הראשונה שנבנית כאן מאז 1989!!! נכון – בחודשים הקרובים צפוי חוסר נוחות בכל נושא החניות והדרכים, אך מדובר בתקופה הפחות בעייתית בשנה, שבסופה כולנו נצא מורוחים בתשתיות. בקרוב נוכל כבר לדבר על שלב ב' של הפרוייקט (איפה, מתי וכמה...) – ומאחר והתנסינו בקשיים האדירים שמעמידות הרשויות בפנינו בכל הנוגע לבנייה בקיבוץ, כדאי שנתחיל מוקדם ככל האפשר מאחר והדרך ארוכה ומלאה מהמורות... החששות הנילוויים לפרוייקט גדולים – אך חשוב להבין כי ללא הקליטה וההתחדשות סוף הצמיחה בקיבוץ להיעצר. כבר כעת אנו מתקשים להשלים את תקציב הקהילה לנוכח האתגרים העצומים שבפתח, ההחלטות החדשות (וועדת גילאון) בנושאי פנסיה, ירידת מס הכנסה כמקור, וההשקעות הגדולות המתוכננות בקיבוץ ובעסקיו בשנים הקרובות. על מנת שלא לאבד את המומנטום בו אנו נמצאים בשנים האחרונות נהיה חייבים לצמוח, להרחיב את מעגל הנושאים בנטל, ולשלב דם צעיר ורעיונות חדשים להובלת המשק. בחודש הקרוב יובאו מספר נושאים כבדים להכרעת הציבור באסיפה, וכולי תקווה שהחברים יראו חשיבות בהגעה לדיונים אלה להשמיע את קולם ולתת גיבוי למהלכים.

לסיום מספר תודות – ראשית עם התקרבו לסופו של החורף – אי אפשר בלי מילת תודה לאנשי המשק והתשתיות על כך שבזכות תחזוקה מונעת צלחנו את החורף החריג בשלום וללא תקלות משמעותיות: לשקד שדואג למערכת החשמל והתקשורת ומנע מאיתנו את הפסקות החשמל שהיו מנת חלקם של רוב אזרחי ישראל. ליוסי וצוותו אשר דאגו שצינורות הניקוז ישארו פתוחים והביוב יזרום כסדרו ולא יוצף כתוצאה ממי הנגר. לזיו אחראי התשתיות והווארד רכז הבניין שדאג לניקוז ולדרכים, ניקיון המרזבים והגנות ומצאו פתרונות למקומות הבעייתיים בקיבוץ מבחינת ניקוז, (היתר יטופלו במסגרת פרוייקט שלב א' עם אמפא). ליהודית וצוות ענף הנוי שדאגו לגיזומים מונעים ובכך נמנעו נזקים כבדים. ליובל וצוותו שדאגו לחלץ את מי שנתקע, וכמובן הסליחה אם שכחנו מישהו...

התודה האחרת היא אישית – לכל מי שתמך, פירגן וסייע במהלך קמפיין הבחירות לראשות התנועה הקיבוצית, ליושבים בקלפי, זה לא מובן מאליו ומחמם את הלב, תודה כמובן גם למרים שליוותה אותי צמוד בקמפיין והכי חשוב תודה למשפחתי הגרעינית שנשאה בעיקר הנטל בתקופה האינטנסיבית שעברנו – תודה רבה - נימרוד

ל על כוס קפה

עם שגב לוינסון ודפנה וקסלמן ב"שביל ישראל" 19/9/12-16/12/12

יומן מסע -

אתחיל בפנייה אישית לכל הצעירים בגילם וברוחם: עזבו הכול והתחילו לתכנן את המסע שלכם ב'שביל ישראל'! תיכף תבינו למה כדאי לכם.

לבקשתה של נטע בארי (לה תמיד אני נענית בשמחה) ובאדיבותם הרבה של שגב ודפנה יצאתי למסע מצולם ב'שביל ישראל' כדי ללמוד על אחת החוויות היפות ביותר שיש למדינת ישראל להציע (נבחר כאחד מ-20 מסלולי ההליכה הטובים על ידי הנשיונל ג'אוגרפיק...). זהו סיפור של חברות ומשפחה, אומץ וחוסר כניעה, התנתקות מהקיים והמוכר לטובת הכרת עצמך וסביבתך.

ההתחלה:

ב 19/9/12 יצאו שגב ודפנה למסע ב'שביל ישראל' מקיבוץ דן ועד אילת. לצורך הכנה למסע קיים חומר רב באינטרנט באתרים דוגמת 'שביליסט' ו'ויקי שביל', ישנן גם הדרכות במשרדי החברה להגנת הטבע. מניסיונם המצטבר של אלפי מטיילים עולה כי קיימים שני מועדים מומלצים ליציאה למסע. בחודש ספטמבר (מועד סתיו) מקיבוץ דן ועד אילת. ובחודש אפריל (מועד אביב) מאילת ועד קיבוץ דן. בשנים האחרונות בעקבות פרויקט גמר של אדריכל בשם גל הרט, נוסף 'דרכון צעידה בשביל ישראל' המונפק על ידי הוועדה ל'שביל ישראל' ומהווה מזכרת מהמסע ובו אפשר לאסוף חתימות מיוחדות בנקודות שונות לאורך תווי השביל. שנתחיל?

ארוחה טיפוסית

אז עם הרבה מצב רוח ותיק גב שכולל 3 ליטר מים, גזיה ניידת, סיר קטן, ביגוד חם וכילה, תה עם עוגיות לארוחת בוקר, לחם, טחינה, ירקות וטונה לארוחת צהריים, קוסקוס ותבלינים לארוחת ערב, יצאו שגב ודפנה לדרך בסימון המוכר של 'שביל ישראל' בצבעי לבן, כחול וכתום.

דפנה מתגברת על כאבים בברך -

שגב ודפנה מספרים חוויות מתחילת המסע: "ביום השני של המסע התחילו לדפנה כאבים בברך. לא הצלחנו לעבור חצי קילומטר תפסנו טרמפ והגענו לחניון ברמות נפתלי מעל קריית שמונה ונשארנו שם בלילה. שנינו היינו בטוחים שנחזור הביתה ודפנה אמרה: בוא ננסה להמשיך. את ארוחת יום שישי עשינו עם המון חבר'ה, בגן ילדים שהוסב למגורים למטיילי שביל ישראל, ויצאנו שוב לדרך".

"ביום הרביעי היה יום מוצלח ביותר, 20 ק"מ הליכה ללא כאבים בברך. הגענו לקיבוץ יראון בשש בערב בשעון קיץ, כשעדיין היה אור. באמצע הטיול נאלצנו להתמודד עם החלפת שעון קיץ לשעון חורף והיינו

צריכים להתאים את עצמנו כך שנטייל בשעות האור".

דילמת יום כיפור ופגישה עם חזיר בר –

"רצינו לטייל בנחל עמוד אך התברר כי המקום יהיה סגור בחג. בשיחה עם 'מלאך שבילי' (אנשים העוזרים למטיילי שביל ישראל בלינה או באוכל לאורך תווי המסלול. פרטים אודותיהם כולל כללי התנהגות מצויים באתרי האינטרנט השונים. ד.ר.), סיכמנו כי נגיע בטרמפים בערב יום כיפור לקיבוץ סאסא. היינו בהר מירון ותכננו להספיק לישון על הפסגה ולטייל בבוקר. לא ישנו מרוב קור. חזיר בר העיר את שגב. בבוקר תפסנו טרמפ לקיבוץ ואת יום הכיפורים העברנו אצל יוני מזכיר קיבוץ סאסא שבנה מתחת לבית שלו חדר "שביליסטים". אכלנו איתו ארוחה מפסקת ובמוצאי יום כיפור הוא הקפיץ אותנו לתחילת המסלול של נחל עמוד ושם ישנו עד הבוקר."

"ביום שישי שלאחר מכן הגענו לטבריה שם סידרו לנו להתארח אצל אדם בעל אוסף מדהים של "סיפולוקס". פתחו לנו שולחן עם מלא בשר וגם ישנו שם"

מפגש ראשון עם המשפחה –

"בחג סוכות נפגשנו בפעם הראשונה עם המשפחה. נקודת מפגש ב'שמורת מצפה אלות' שם עשינו קמפינג וטיילנו. אוכל של בית, שניצלים של סבתא אסתי במקום קוסקוס שאכלנו כל השבוע..."

שוב ממשיכים במסע - אחרי הר התבור הגענו למצפה הושעיה והתארחנו אצל מלאכית שביל בשם ליאורה לוי שהיא חברה של חיה אברהמי.

טיול אחרי השריפה בכרמל והחבר'ה שאכזבו –

"אחרי השריפה בכרמל שינו בוועדת שביל ישראל את תווי המסלול וההוראות היו לא לאפשר ללכת בדרך בה הייתה השרפה אבל אנחנו התעקשנו ללכת באותה הדרך ולראות את הים ואת עתלית מלמעלה. הסימונים היו קצת מכוסים באפר, ועצים חסמו את הדרך אבל עקפנו אותם. מתברר כי טיילנו במקום בו מצאו את גופת החייל הנעדר מיגדי חלבי בדיוק יומיים קודם לכן..."

אוהל טיפי בכרמל

"אחרי הכרמל ישנו בעין הוד ב'אוהל טיפי' אצל 'מלאך שבילי' שעושה גם סדנאות אומנות. מדובר במשפחה דתית אז למרות שהיה חושך ולא היה גנרטור, היינו במקום עם עוד זוג והעברנו את הלילה בכיף. למחרת החבר'ה מהקיבוץ היו אמורים לבוא לטייל איתנו, אבל אכזבו כרגיל".

מסלול החופים (+ מנוחה מפנקת בקיבוץ גבעת חיים איחוד) –

"את שלב החופים עשינו מהבית, כל יום חזרנו לישון בבית של ההורים של דפנה בקיבוץ גבעת חיים איחוד. מדובר במסלול המורכב מקטעים יומיים של 60 ק"מ של הליכה על החוף. הרבה מדלגים על השלב הזה..."

הוילה בבית גוברין –

המסלול הבא מתל אביב דרך מקורות הירקון לאזור ירושלים – מה שאפיין את המסלול הזה היה בעיקר מפגש עם אנשים ומקומות שסביר שלא היינו פוגשים אלא ב'שביל ישראל'. פגשנו זוג מת"א שיצא לנו לפגוש גם בנקודות נוספות בשביל, וגם תימהוני כבן 30 שישב על סלע ליד היישוב אלעד וביקש להמשיך עם כל מי שמוכן לטייל במסלול עד אילת, ולקח לנו קצת זמן להבין שהוא לא כל כך רציני..."

... על כוס קפה עם שגב ודפנה

"ביער בן שמן הופתענו למצוא את 'ביתן הידידות ישראל תאילנד (הפגודה)'. מדובר במבנה הבנוי כמקדש תאילנדי. מתנת העם התאילנדי לישראל במלאות 50 שנה לעצמאות ישראל ו- 50 שנה לעלייתו לכס המלוכה של המלך התאילנדי פומיפון אדוניאדט. (http://www.tzofit.co.il/tour/details_site.php?ts_id=3898).
"בבית גוברין ישנו בוילה המפורסמת שעל פי הסיפורים הייתה שייכת לעבדאללה מלך ירדן (גם שמו של משה דיין נקשר בוילה הזאת וניתן לקרוא עליה באינטרנט בכתובת <http://www.ynet.co.il/articles/1,7340,L-2708238,00.html>)"

מעמד לאילת (עם הפסקה קלה להתרעננות) –

גולת הכותרת של המסע, מספרת לי דפנה, היה המסע מעמד ועד אילת. "הקטע הכי חזק היה המדבר מעמד. זה נתן משהו לנשמה. ניתוק אמיתי ואין כבישים ואין אופק מוכר וכל פעם מגלים דברים. חוויה בלתי נשכחת".
בקטע הזה, מעמד ועד לשדה בוקר שנמשך 6 ימים ו 5 לילות במדבר, חייבים להתארגן מראש כי מתקיימים רק ממה שהוכן מראש. הדרך לאגור מזון ובעיקר שתייה (בצפון נמצאים מיכלי מים ענקיים במיוחד לשביליסטים שם ניתן למלא מים לאורך המסלולים), נקראת 'הטמנות'.

שביליסטים

כאן נכנסת לתמונה משפחת לוינסון שמגיעה שוב לסייע לזוג הצעיר. שגב מספר: "ההורים הגיעו, ונסענו עם הרכב

לאורך המסלול הצפוי והטמנו אוכל ומים. הוצאנו סלעים ושמונו מים וקופסאות שימורים שיחכו לזמן שבו נטייל בהליכה. היה לנו מזל גדול למצוא לאורך הדרך את כל מה שהטמנו כי בטוקבקים באתרי האינטרנט של שביל ישראל מזהירים מפני בדואים שגונבים את האוכל המוטמן".

"הקטע הקשה של המסלול היה בהר כרבולת. צלע של המכתש הגדול. סיימנו 3 ק"מ אחרונים בחושך, גם איבדנו את הסימונים ואני החלקתי למפל של כמה מטרים ובמזל הספקתי לטפס בחזרה".

חוויות משדה בוקר –

"בשדה בוקר התארחנו בפנימייה של גבע קציר בבית ספר סביבתי שהוא לומד בו. פעם ראשונה אחרי 6 ימים שראינו עצים ירוקים. כשיצאנו למסלול מחניון חוד עקב, 3 ק"מ אחרי שדה בוקר, החל לרדת מבול ולמזלנו חבריה שעשו את שביל ישראל עם אופנוע וטרקטורונים העלו אותנו בחזרה. לקח לנו יום ליבש את כל הדברים... חזרנו לשדה בוקר וישנו אצל חברים. אבא שלי הגיע באותו סוף שבוע לטייל ועשינו 'הטמנות' ממצפה רמון עד פארן. הפעם אבא הביא לנו כיסוי גשם לאוהל מהטיול שלו בדרום אמריקה להמשך הדרך... " (שוב תודה למשפחת לוינסון).

יש מלחמה? –

"בעוד אנחנו מטיילים בחניון נחל ברק, פגשנו בחיילים של יחידה 551, שנשארו לשמור על הציוד, הכנו להם קפה, ואז נודע לנו לראשונה שחוסל אחמד ג'עברי ומתפתח משהו. קיבלנו עדכון והמשכנו לטייל. יומיים לאחר מכן הגענו לצומת ציחור וראינו שיירות של רכבי צה"ל ומילואימניקים שעולות לכיוון מצפה רמון. זה היה שלב שהולכים 20 ק"מ על הכביש עד נאות סמדר ומשם עד מצפה שחרות. הלכנו למרות שזה שביל שלא הולכים בו

הרבה. בנאות סמדר נשארנו סוף שבוע בגלל כאב בטן של דפנה..."

סוף שבוע בקיבוץ "נאות סמדר" –

"יש כאלה שחושבים שזאת כת. יש 'המעגל הלבן' מנהג בו רוקדים ביום שישי בערב. בתורנות בחדר אוכל אסור לדבר. החברים מתיישבים בחדר האוכל בו השולחנות מסודרים בצורת ח' אחד אחרי השני לפי סדר ההגעה. היה שם אוכל מוזר מרק ירקות וממרח עדשים עם לחם לארוחת יום שישי בצהריים (חשבנו שזאת מנה ראשונה ונשארנו רעבים). בארוחת ערב מותר

חנוכה במדבר

לדבר והאוכל ממש טוב. הסבירו לנו כי בקיבוץ נהוג שבכל ארבע שנים עוברים לגור בבית אחר כדי לא להיקשר למקום.

בתמורה ללינה במקום צריכים לעבוד ואנחנו מסקנו זיתים. היה לנו מוזר שבמשך זמן שהותנו לא דיברו על המלחמה למרות שמסוקים חלפו כל הזמן מעל הקיבוץ"

דילמה קשה לקראת הסוף –

"יום אחרי נאות סמדר ניסינו ללכת לטייל למרות התחושה המוזרה לטייל בזמן שיש מלחמה. חברים גויסו, מאוד התבאסנו והדילמה הגדולה שאנחנו 4 ימים לפני אילת. מה שהכריע היה המצב הבריאותי של דפנה. דפנה הגיעה למרפאה ביטבתה והרופאה קבעה שעליה לחזור הביתה. חזרנו לשלושה שבועות הביתה עד חנוכה".

חוגגים חנוכה במדבר והמפגש עם המדריך לשעבר –

"בנר ראשון של חנוכה חזרנו לשחורת, ואז הלכנו 4 ימים עד אילת. היה לנו חשוב לסיים את המסלול. בחניון שחורת פגשנו את אבישי גרינברג שהיה מדריך של שגב בנעורים והוא דאג לנו לאוכל ומים ושוקו מיטבתה. בפארק תמנע (שם היה קר מאוד) יצא לנו לפגוש צעירים בחוגי סיירות ולבקשת המדריכים הסברנו להם על המסע בשביל ישראל. הגענו לאילת דרך הר צפחות, נשארנו שם לסוף שבוע וחזרנו הביתה".

סיכומים ותודות –

דפנה מסכמת: "נהנו מאוד, שווה ביותר. ממליצים לכל מי שיכול לעשות את זה. עוד לא היינו בטויל בחו"ל וזה היה טויל להכיר את עצמך ואת בן הזוג. כשיצאנו לא ידענו מה הולך להיות. אמרנו: מתחילים ורואים איך זה. שגב לא חשב שנגיע עד לאילת, הופתענו שסיימנו".
שאלתי אותם את השאלה המתבקשת על הניתוק מהבית, מהסלולרי ומהמשפחה –
"אהבנו את הנתק. אתה רק עם ציוד שלך. התיק זה הבית שלך. אין נוחות. מהזריחה עד החשיכה אתה ער והולך וחווה נופים ומכיר אנשים שבחיים לא היה יוצא לך להכיר אותם. חוויה בלתי נשכחת".

כתבה ונהנתה מכל רגע במסע הווירטואלי 'בשביל ישראל', **דקלה רגב**.

^ הדר ראובני השתחררה מצה"ל (האמת—באוקטובר) וכבר עובדת בחריצות במערכת החינוך, ברוכה הבאה לאזרחות והצלחה רבה.
^ והפעם **שירה כדורי** טסה לארה"ב לביקור משפחתי אצל סבא **ג'ורג** עם אבא **איזו'**, לעשרה ימים, ושוב, אב השנה נשאר לשמור על הילדים. אבל אל דאגה, סבתא **מרסי** הייתה בסביבה.

^ חג החנוכה הוא חג האורות. כמסורת השנים צעדנו עם לפידים סביב הקיבוץ מי בשירה ומי בשתיקה לוחשת ללפיד הדולק. לאחר מכן התכנסנו בחדר האוכל לפעילות סביבוניים לכל הנוכחים ולכל הגילאים. היה מדליק וכיפי, גם חבורת מדליקי השנה - **ילדי הבר מצווה** במשימתם הראשונה - הדלקת החנוכייה עברה בהצלחה.

^ טקוונדו זה שם הענף הספורטיבי ומקום ראשון בו - **איתי רגב** שזכה באליפות השרון במדליית זהב בקרב אמיתי במשקל שלו. כל הכבוד לך ובהצלחה בהמשך.

^ כבר חשבנו שאולי נהיה על המפה כאשר נאמר שאולי יש עתיקות בקיבוץ. אז הטרקטורים חיפשו, ושום דבר. גם הם נתנו אישור שאפשר לבנות אז מתי כבר מתחילים.

^ במסגרת "קח אותי חגי" לנגשטטר והפעם חגג חגי יום הולדת 35 ולקח את האח **איתי**, והחברים **דיוויד ונדב** ל-48 שעות בלונדון למסעדה שהיא התשעית הכי טובה בעולם, סיבוב בלונדון לשטוף את העיניים וחזרה. גם אני רוצה....

^ והפעם **אהובה לביא** ביקרה את סרילנקה היפה לדבריה ומאוד נהנתה. ומה היעד הבא?

^ **ומרים קרומן** טסה לארה"ב לביקור משפחה אצל **דניאלה דולב** ועוד לפני שהיה באמת קר מאוד חזרה.

^ **יונתן יוגב** טס לקבל קצת אמונה וחיזוקים באומן הקפואה והוריו **סמדר וראובן יוגב** טסו לבלות בדרום אפריקה- יוהנסבורג וקיפטאון. עבר זמן **וינתן** שוב מתרחק. הפעם להודו עם **תמר** בתזוגו.

^ זה קרה בין לילה – התעוררנו והקיבוץ היה כולו מסומן - סימנו את הבמפרים ומעברי חציה ושבילים וחניות, עצירות ומעברים. כל הכבוד לחבורה של בטיחות בדרכים וכמובן ל**יהודית מדר**.

^ ואת הסימון הזה עוד לא ראו בכביש הגישה לניר אליהו. מבית ברל עוטרם את הכביש שילוט ומחזירי אור ועיני חתול המפרידות בין כיווני הנסיעה. סוף סוף כביש אמיתי....

^ את היום הגשום החודש ינואר אפילו זקני הקיבוץ לא זוכרים כזה כמות גשם של יותר מ-95 מ"מ גשם ביום.

^ הידד לרצים המתמידים והפעם מרתון טבריה שבו לקחו חלק **דור הורוביץ**, **עמרי רז**, **טל הרץ** ו**יערה זנגי** כמה חודשים אחרי לידה, הגיעה במקום השלישי בין הנשים. כל הכבוד לה באמת שאפו. החברים כל הזמן משפרים את זמנם האישי – יפה מאוד.

^ פעם כשפגשתי את **אסטל גבע** מסתובבת עם הכלב של **נועה** בקיבוץ וחמש דקות אחרי עם הכלב של **מתן**, שאלתי אותה: "תגידי זה הנכדים שהם מביאים לך?" והיא אמרה יגיע הזמן ... ואכן כן הגיע הזמן. **אסטל ומיקי גבע** הפכו לסבא וסבתא לנכדה מתוקה, בת **לנועה ופאבל שקולניק** ושמה בישראל **גל**. שפע ברכות והמון נשיקות ופה המקום לספר שהשמחה במשפחה עוד התעצמה כאשר **מתן** ביקש את ידה של **הילה** חברתו לחיים ותאמינו היא הסכימה.

^ איפה **עתליה**? היא בארה"ב למה? כי נולדו **לנועה** ו**גיא** שניים – בן ובת: **עמרי ותומר**. עתליה יצאה לעזור בחודשים הראשונים ותיעדר מהקיבוץ לפחות לשלושה חודשים. המון מזל טוב לעתליה ולכל המשפחה באשר היא.

^ **שרי והווארד** וסבא וסבתא ידועים והפעם ברכות לנכדה החדשה בת רביעית **לאורן** ו**שלומית** מזל טוב וכמו שכתוב "ילדים זה שמחה ילדים זו ברכה..."

^ חגגנו את ט"ו בשבט בשמורת הטבע של ניר אליהו – שתלנו, יצרנו לשנו ואכלנו. תודה ל**יהודית מדר** – אמא אדמה ול**מתן גבע** יד ימינה על חגיגת טבע נהדרת.

^ החודש הזה בורכנו בילדים ומשפחת **וינטרוב** ברכת בבת חדשה **לדקלה** - נכדה ל**ריישה** שלנו ששמה בישראל – **מעין**.

כיצד להתגונן מפני מחלות החורף – עפ"י הרפואה הסינית

מטופלים רבים שואלים אותי כיצד להתגונן מפני השפעת: האם לעבור לעבוד מהבית? לא לשלוח את הילדים לגן? להלעיט את הגוף בוויטמינים? לא להתקרב למי שחולה? ואם חלילה כבר נדבקנו - מה עלינו לעשות?

בקלאסיקה של הרפואה הסינית יש התייחסות לעונות השנה ולדרך שבה אנו צריכים להתאים את עצמנו אליהן. החורף מאופיין באיפוק, בהתכנסות פנימה - הימים קצרים והלילות ארוכים, מזג האוויר קר, הירקות העונתיים הם שורשים.

לישון טוב! בחורף, עלינו להקדים לישון, ולהשתדל לישון לילות ארוכים.

להתלבש טוב! לשמור על חום הגוף על ידי ביגוד מתאים. בכדי להתאים את עצמנו להבדלי הטמפרטורה בין החוץ והפנים, בין היום והלילה, עדיף ללבוש כמה שכבות ולהוריד וללבוש לפי הצורך. חשוב להתלבש טוב לפני שיוצאים החוצה. כאשר הגוף חם הנקבוביות פתוחות ורוח קרה יכולה לחדור בקלות לתוך גופנו. מאידך, לא כדאי להגיע למצב שמזיעים. הזעה בקור יכולה להביא לירידת טמפרטורת הגוף, לחולשה ולחשיפה להתקררות.

לאכול טוב! חשוב להקפיד לאכול ארוחות מבושלות, להרבות בירקות שורש, קטניות ודגנים מלאים. טוב לשלב בתזונת החורף גם ירקות טריים, רצוי בכמות קטנה יחסית, ועדיף בטמפרטורת החדר, ולא ישירות מהמקרר.

לנשום אויר טוב! חשוב להקפיד לאוורר את הבית או המשרד, לפחות אחת ליום, ואם ניתן, להשאיר חלון מעט פתוח גם כאשר החימום דולק.

וכמובן, כמו בכל עונה ובכל עת, חשוב לעשות **פעילות גופנית** מתונה.

ובחולי... אם בכל זאת מרגישים את השפעת או ההתקררות מתחילה?

עיקרון חשוב ברפואה הסינית אומר " טפל בגדול בעודו קטן, טפל בקשה בעודו קל" שימו לב לתסמינים הראשוניים: עייפות, חולשה, התעטשויות, דגדוג בגרון, כאב ראש עמום, כאבי שרירים או תחושה מוזרה באזור השכמות, כל אחד עם נקודות החולשה שלו, וכל מחלה עם אפיוניה. **בשלב הראשוני - הכי חשוב לנוח!** מחלות קטנות יכולות לחלוף בקלות אם לגוף יהיה זמן להתמודד איתן ולטפל בהן. בשלב זה רצוי להימנע ממאמץ, לחץ, התרוצצות וסידורים. צמצמו את העיסוקים למינימום, סיימו את היום מוקדם, איכלו משהו קל (מרק עוף למשל) כוס תה ולמיטה.

ועוד כמה רעיונות של הרפואה המשלימה:

משקה ג'ינג'ר לימון ודבש - פורסים כ-5 פרוסות דקות של ג'ינג'ר טרי (יכול להחזיק מעמד כחודש במקרר, עטוף בשקית), מביאים לרתיחה 2 כוסות מים גדולות עם פרוסות הג'ינג'ר, וממשיכים לבשל על אש קטנה כעשר דקות. לכוס גדולה סוחטים מיץ מחצי לימון, אחרי שמתקרר מעט, מוסיפים כפית גדולה של דבש. שותים ומתעטפים בשמיכה, לשיפור אפקט ההזעה. המשקה הזה מצוין לגרון כואב, מחמם את הגוף ומעודד הזעה. להכנת משקה עדין יותר - אפשר לשים את פרוסות הג'ינג'ר בכוס, ביחד עם הלימון, למזוג מים חמים ואחרי שקצת מתקרר להוסיף דבש.

כורכום ודבש - שילוב מנצח! האנטיביוטיקה של הטבע! (אם הגרון כואב מאוד, חשוב לבקר במרפאה ולעשות משטח גרון לפי הצורך, כדי לשלול דלקת גרון סטרפטוקוקלית) יחס הכמויות הוא כף דבש לכפית שטוחה מאוד של כורכום. מערבבים היטב בכוס או צנצנת, ואוכלים כפית מהתערובת, עד ארבע פעמים ביום.

בצל ודבש - חותכים בצל לבן לקוביות קטנות, מכניסים לצנצנת זכוכית, מכסים בדבש, סוגרים ונותנים לבצל להגיר את נוזליו. אוכלים את הבצל ושותים את הנוזל. מעודד הזעה, מסלק מחלות חום בשלב התחלתי, ומחזק את הגוף.

*** חשוב להרבות בשתייה, עדיף חמה או בטמפרטורת החדר, לאכול מזונות קלים לעיכול, בארוחות קטנות.

ולנוח....

במדף התרופות הסיני יש כמה **פורמולות קלאסיות** שיכולות לעזור. יש פורמולות לחיזוק המערכת החיסונית, לטיפול בסימפטומים שונים ולשלבם שונים במהלך השפעת. הפורמולות מורכבות ממיצוי של צמחים סיניים, לפי מרשמים עתיקים שנוסו במשך מאות ואלפי שנים ע"י מיליוני אנשים. באמצעות **דיקור סיני** ניתן לטפל במגוון מצבים שקשורים למחלות החורף: ניתן לתמוך ולחזק את מערכת החיסון, לסייע בהורדת חום, לטפל באלרגיות, סינוסיטיס, דלקות גרון, שיעול כרוני או אקוטי וכו'. הטיפול כולל דיקור, כוסות רוח, עיסוי סיני רפואי (טווינה) והתאמת פורמולת צמחים - לפי הצורך. הטיפול ברפואה הסינית מתאים לכל גיל- מילדים ועד קשישים!

יעל סייג Dip.Ac

פינת הסביבה

מכמה בקבוקי פלסטיק אפשר לייצר מעיל פליז מחמם אחד? מה עושה המשטרה בהודו לחנויות שמחלקות שקיות ניילון? כמה שנים ייקח לאותה שקית ניילון תמימה אחת להתכלות? ומה היא יכולה לעולל בדרך?

***

כל סוגי הפלסטיק ניתנים למחזור. אם נסדר זה לצד זה תכל כוסות הפלסטיק המיוצרות ביום אחד, נוכל להקיף את כדור הארץ!

על פי ממצאי סקר "הרכב פסולת מוצקה" של המשרד להגנת הסביבה משנת 2005, עולה כי פסולת הפלסטיק מהווה 46% מנפח הפסולת בפח האשפה הישראלי.

לשקיות ניילון לוקח כ-400 שנה להתכלות, וזה במידה והיא קבורה מתחת לפני השטח ויש לה תנאים מתאימים לכך.

מחזור של בקבוק פלסטיק אחד בלבד - חוסך מספיק אנרגיה כדי להפעיל מנורת להט של 60 וולט למשך 6 שעות רצופות!

הצריכה העולמית של מוצרי פלסטיק עלתה מכ - 5 מיליון טונות בשנות ה-50 לכדי 100 מיליון טונות היום.

שקיות ניילון ושאר מיני הפלסטיק המגיעים בסופו של דבר לאוקיינוסים, הורגים כמיליון יצורים ימיים שנה - דולפינים, דגים, ציפורים ועוד רבים.

אירלנד: השר לאיכות הסביבה נואל דיפסי, חתם בשנת 2002 על חוק הקובע כי על צרכן לשלם 0.15 ליש"ט על כל שקית ניילון. הניסיון האירי מלמד כי בעקבות החוק, השימוש בשקיות פלסטיק ירד בצורה דרסטית. בריטניה מתעתדת לחוקק חוק דומה בסדר גודל של 0.09 ליש"ט על כל שקית ניילון. גרמניה - מרכזי הקניות, המרכולים והמכולות גובים כ - 50 סנט לשקית (כשחושבים שקלים!). במקביל מציעים לצרכנים שקיות בד בעלות פחותה.

טייוואן (הרפובליקה הסינית) - חל איסור על שימוש בשקיות ניילון במסעדות ורשתות שיווק. אזרחי טיוואן צורכים כ-65 אלף טון שקיות ניילון בשנה. עם כניסת החוק, צופים כי תהיה ירידה של 30.8%, קרי 36 אלף טון בשנה. רשתות שיעברו על החוק צפויות לשלם קנס של 300 אלף דולר טיוואני.

הודו (בנגלור) - מחקר שנעשה בנושא של צריכת שקיות ניילון, מראה כי איסור השימוש בשקיות יעיל יותר מחינוך.

הודו (מומבאי) - איסור על שימוש בשקיות ניילון בחנויות. המשטרה עורכת פשיטות על בתי עסק בעיר המחלקים שקיות ניילון. במקומות בהם ישנה ערנות גבוהה, מידת הלכלוך והזיהום ברחובות ירדה בצורה ניכרת.

כמות מוצרי הפלסטיק הנצרכים בישראל מגיעה לכ-450,000 טון בשנה (לא כולל אריזות המגיעות עם מוצרים מיובאים).

שקיות מתכלות

... פלסטיק מיוצר מנפט, שהינו משאב מתכלה ובלתי מתחדש, אשר נוצר בעקבות מיליוני שנים של תנאים מיוחדים – או במילים פשוטות – סופו להיגמר. על פי הערכות מדעיות – כבר בחצי המאה הקרובה. קשה יותר למחזר מוצרי פלסטיק מאשר מוצרים אחרים, שכן ישנם מספר סוגים שונים של פלסטיק. כל סוג דורש מחזור שונה. נחוצים 25 בקבוקי שתייה מפלסטיק כדי לייצר מעיל פליז אחד... על כולנו להשתדל ולהתאמץ לצרוך כמה שפחות מוצרי פלסטיק ושקיות ניילון.

לא להחליף את שקיות הבד שלנו מדי יום. מוטב לעשות קניות בסופר עם שקיות בד רב-פעמיות - ולזכור כי ייקח לכל שקית פלסטיק לפחות 400 שנה להיעלם!

מסרה לדפוס: **ליאורה לב-ארי**

מרץ

משה קאופמן, 81
תמי גביש, 77
חווה קאליפה, 73
ריישה ויינטרוב, 72
אסתר זטורסקי, 67
אבי זוהר, 64

מלכה לוי, 58
ליאורה לב-ארי, 45
תמר צדפי, 43
ג'סיקה ביוקאורל, 41

מעין מויאל, 39
אהוד אהרון, 38
גולן ברק, 37
לירז מדר, 37
טל הרץ, 34
יונתן יוגב, 30

נעמה לנגשטר, 29
מישה נובוטובסקי, 28
רז בורנשטיין, 27
ליאור יוגב, 24
גל ברלס, 24
אורן רפפורט, 23
הדר ראובני, 21

אילון קורדובה, 5
בר ביוקאורל, 3
אלה הרץ, 2
עמרי נחום, 2

יעל בארי, 17
רום לוינסון, 14
איתי רגב, 12
אגם קציר, 11
עידו ברלס, 8
מיה מויאל, 8
שני רגב, 7
נטע רגב, 7

ליאור מדר, 18
עדן ביוקאורל, 12
תמר רגב, 10

שי תישבי, 8
יעל רגב, 7
אביב תישבי, 5

פברואר

אסתר לוי, 80
עמיקם רגב, 77
רבקה ל'ה צדפי, 77
אברהם קאליפה, 75
מריו קרבס, 71

יורם יפה, 67
איציקו דנה, 64
קוני פנר, 62
יתרו מדר, 61
אסטל גבע, 59
בני ירושלמי, 58
רפי בורץ, 57

ירון קציר, 49
תלמה גניאזדוביץ', 47
אורן עציון, 44
ליאת ליבנה, 34
עמר קורדובה, 31

יואב גבע, 27
עמיחי קורדובה, 26
איה כרמיה, 25
עפרי בארי, 25
אופק לוינסון, 20
גליה ירושלמי, 20

ילידי החודש

פתרון חידת הארכיון בניר 503 : הלול

המבנה הינו חלק מהלול המבוקר. התמונה צולמה ליד דלת הכניסה בצד המבנה.

הלול קיים בקיבוץ מימיו הראשונים. בראשיתו היה לול הטלה לביצים. חלק ניכר מיום העבודה היה איסוף הביצים מהסוללות, ניקיונם ואריזתם למשלוח. בשיאו היו בלול חמש סככות לול: בית אמון לאפרוחים שהגיעו לפי ההזמנות והמכסות, שאר הלולים היו להטלה. מאמצע שנות ה-60 הוחל בגידול עופות לפיטום. בשנת 1975 נבנה הלול המבוקר והמשוכלל מבין הלולים, ובעזרתו התאפשרה הגדלה משמעותית של כושר ייצור הענף. רבים מהחברים זוכרים ויזכרו את הערבים והלילות של תורנות תפיסת העופות. העבודה כללה תפיסה, הכנסה לכלובים, והעמסה על משאית המשלוח לשוק. עבודה קשה ששכר בצידה – עם הסיום - שתיית הבירה (מאלט שחורה) והמיץ ליד משרדי הלול. הלול נסגר במהלך 1997 מחוסר כדאיות כלכלית. היום שטחי הלול מושכרים לגורמי חוץ.

בין החברים הרבים שעבדו בלול, ניתן לציין כמה שמות של חברים שהתמידו בעבודתם שם לתקופות ממושכות: **צבי מאור, שרוניה, לולה, דרורה, רבקה סלע, וויצמן, בזוזה, אבי זוהר, וכמובן גם רותי קאופמן ז"ל, אריה ברזילי ז"ל, אברהם ברק ז"ל וחיים סגל ז"ל.**

עמיקם רגב

אווזיה

מתוך מגמה להרחבה של ענפי המשק החקלאי הוחלט ללכת לגידול אווזים ע"י ניצול שטח בין חורשות איקליפטוס כאווזיה והוצאתם למרעה באספסת. האווזיה הוקמה בחורשה שמאחורי החשמליה. האחראיות מיצי ואני בנוסף לעסק הלולנות. קיבלנו אפרוחי אווזים, אמנו אותם, ואח"כ העברנו לאווזיה. התחלנו לצאת עם האווזים למרעה, המראה היה יפה, להקת אווזים מתנדנדת מצד לצד וחצי הקיבוץ עוזר לקבצה ולכוונה לאספסת (היום בשטח המפעל החדש). היציאה למרעה ארכה כשעתיים והחזרה לאחר יאוש – כשלוש. בזה נגמרה פרשת המרעה וניצול השטח ע"י רעיית אווזים. התחלנו להאביס בעודפי תפוחי אדמה. התפוחים הגיעו בשקים והיה צורך לבשלם בדודים גדולים, לקרר ואח"כ להגיש בצורת דייסה. אבל הסתבר לנו שהאווזים מחבבים יותר את השקים, כל שק שהם מצאו – פוררו לחוטים והחוטים נשארו חציים בקיבה וחציים בחוץ. לא לבלוע ולא להקיא. בעזרת השם הצלחנו

לגדל את האווזים עד גיל השייוק.

נו. ואיך משווקים אווזים? על תרנגולות ידענו כמעט הכל אבל על אווזים!!?

בחצי הלילה הגיע צוות התפיסה לאווזיה. האווזים רק שמעו אותנו - התחילו להשתולל. אחרי ריצה מטורפת הצלחנו לקשור אותם אחד לשני, רגליים לכנף, כנף לרגליים, ולהעמיס על המשאית. נשמנו לרווחה כשראינו את המשאית עוזבת את המשק. וחיכינו לכסף שיגיע.

ומה קורה? בשעה 9.00 המשאית עם כל האווזים חוזרת מהשוק.

שוק כזה עוד לא קיבלנו בחיינו.

ונחשו בעצמכם מה היה גורל האווזיה מאז ועד היום.

שרוניה

(התפרסם ב"בניר" 23.7.1976)

תפיסת עופות ספט' 1980

זכרונות

משפחת טוכמכר קשורה לול בעבר וגם כיום.

שרוניה שהייתה מרכזת הלול כ-16 שנים מיום שהגיעה לניר אליהו ופיני שאחראי כיום על ההשכרות במבני הלול.

שרוניה מספרת :

כשהגעתי לניר אליהו קיבלתי את האחריות על הלול **מרחליקה** – אחת הבחורות מהגרעין התורכי. עבדתי בלול משנת 1954, שנת הגעתי לניר אליהו, עד שנת 1970, שנת הולדתה של מכבית. עבדתי עם **אריה ברזילי**, **רותי קאופמן**, **שורה לוטן**, **אהוד בנאי**, **בנימין רפפורט**, **פרויקה ויינטרוב** ועוד הרבה אחרים.

הלול שקיבלתי בתחילה היה לול מאוד קטן. אח"כ התחלנו להרחיב ובנינו בתי אימון לאפרוחים, לולים סגורים עם רצפה שהיו בהם קיני הטלה, סככה שבה גידלנו תרנגולות לפיטום, שני לולי סוללות ולקראת הסוף הקימו את הלול המבוקר – לול סגור שהיו מחממים ומאווררים אותו.

בהתחלה שיווקנו ביצים לרבייה, לכן היה לנו לול של תרנגולות ותרנגולים.

אח"כ היה לול ביצים (לאכילה) ואז גידלנו תרנגולות בלבד ובשנים האחרונות היה לול פיטום.

הייתה תקופה בה היינו מכינים דייסה לתרנגולות. היינו מקבלים את הפסולת מהמטבח, מערבבים אותה עם תערובת ונותנים לתרנגולות.

כשהיינו מקבלים אפרוחים היינו מחממים אותם בתוך כיפות (מחממות בעזרת גז) וכל ערב היינו באים ללול להשכיב את האפרוחים לישון. היינו אוספים אותם כדי שיהיו מתחת לכיפות ולא ימותו מקור.

...הלול

כשהגיעו האפרוחים לגיל 3 שבועות ו-6 שבועות היינו מתיישבים על ארגזים בלול ומזריקים לכל אפרוח ואפרוח זריקת חיסון ברגל.

בימי שרב, כשעדיין לא היה לול מבוקר היינו מגיעים ללול בשעות אחר הצהריים ומוצאים הרבה תרנגולות מתות, בעיקר בסוללות, התרנגולות בלולים הפתוחים היו מתחפרות באדמה ומקררות את עצמן. כשגידלנו תרנגולות להטלה, היינו אוספים את הביצים ואח"כ יושבים ומנקים כל ביצה וביצה במטלית. תרנגולות לפיטום, שהיו מגיעות לגודל של מעל קילו, היינו שולחים לשוק. היו תורנויות של חברים לתפיסת העופות, בלילה, עבודה לא כל כך אהובה והפיצוי היה בקבוק שתייה קלה אחרי התפיסה. כשהיינו מפנים את הלול מהתרנגולות אחרי משלוח היינו עובדים קשה – מנקים, מבריקים מסדרים מחדש. העבודה בלול לא הייתה קלה, אך אני הקפדתי לסיים כל יום בשעה שלוש כדי להספיק ולאסוף את הילדים מבתי הילדים. אהבתי את העבודה בלול.

אחרי שמכבית נולדה סיימתי את עבודתי בלול ורותי קאופמן החליפה אותי. אחרי הלול עבדתי כמטפלת 9 שנים ובשנת 1979 התחלתי לעבוד בהנהלת חשבונות שם אני עובדת עד היום. (כיום נמצאים בלול המבוקר שוכרים – אריאל ועדיאל, ירוק בדרך, חנות של עגלות ובגדי ילדים ואריה עיצובים.)

ואבי זוהר מספר :

עבדתי בלול משנת 1982 עד 1993.

קיבלתי את הלול מאברהם ברק וריכזתי אותו עם בזוזה. מאוחר יותר הצטרף אלינו צ'יצ'ו מהמקסיקנים.

הלול היה בזמן שעבדתי לול לפיטום. היו בערך חמישה מדגרים לשנה כל אחד בין 40 ל-50 יום. בכל מדגר היו 45-50 אלף אפרוחים.

כשהיה מסתיים מחזור היינו מנקים את הלול, מוציאים את הזבל, עושים חיטוי ומכינים את הלול לקבלת אפרוחים.

קיבלנו אפרוחים בני יום ללול המבוקר, לא היה צורך בכיפות חימום ולא צריך היה להשכיב את האפרוחים כמו פעם. היינו מכוונים את הטמפרטורה ל-28 מעלות ולאט לאט מורידים את החום. האפרוחים היו בלול המבוקר 21 יום ואז היינו מעבירים אותם לסככות.

לא פעם היו תקלות, בעיקר בחורף, ואז האזעקה הייתה מופעלת. בזוזה ואני עשינו תורנות וכששמענו בלילה את האזעקה היה התורן מבינינו הולך לראות מה קרה.

לפעמים התקלות היו באוכל, למשל כשנוצר גוש של אוכל שחסם את המעבר והאוכל לא הגיע לתרנגולות, ולפעמים התקלה הייתה הצפה. לעיתים היינו מתגברים עליה בחמש דקות, ולעיתים היינו נשארים שם שעה שלמה.

כשהייתי בא בבוקר ורואה את העופות מפוזרים הבנתי שהכל בסדר. כשהייתי רואה אותם מקובצים בקבוצות הבנתי שמשו לא כשורה.

כשהייתה תקלה להרבה שעות היינו מכבים את האורות, התרנגולות לא היו מסתובבות ואפשר היה לתקן. כשהכל תוקן היינו מדליקים את האור בקצב איטי, כדי שלא תהיה התנפלות של העופות. היינו מדליקים נורה אחת, אח"כ שנייה וכן הלאה. היום הציוד בלולים הרבה יותר משוכלל, אין כמעט עבודת ידיים.

כשהתחלנו בזוזה ואני את העבודה בלול, לא ידענו כמעט כלום ומדריך מגרנות הגיע כדי ללמד אותנו. בוקר אחד הגענו ללול ומצאנו אלפי אפרוחים מתים בגלל טעות שעשינו. השארנו כנראה פחות מדי אוורור, כאב הלב לראות כל כך הרבה אפרוחים מתים, אבל למדנו מזה ודבר כזה לא קרה יותר.

כל בוקר, כשהגענו, היינו עוברים לאורך הלול בצידו האחד, אחר כך בצידו השני ולבסוף באמצע. כל זה כדי לראות שהכל בסדר.

אם היינו רואים שיש איזו שהיא מחלה אצל העופות היינו מזמינים את הרופא. את התרופה שהיה נותן היינו שמים במי השתייה שלהם. מחלות קשות לא היו לנו.

הלול היה ריווחי, המדגרים היו טובים ואם היה קורה שמדגר אחד היה חלש היה השני מכסה את ההפסד.

בזוזה עבד אתי עד שעבר לעבוד במסגרייה ושנה אחת **ויצמן** עבד איתי. זאת הייתה השנה האחרונה של הלול בניר אליהו, ואני מאוד הצטערתי כשהחליטו לסגור את הענף. היה לי מעניין לעבוד, למדתי דברים חדשים. בין מדגר למדגר הייתי יוצא להשתלמויות מעניינות. אני אוהב בעלי חיים ואהבתי את העבודה בלול.

ראיינה, ליקטה וערכה : **עתליה אייל**

תפיסת עופות נוב' 1989

פינת הפירגון

שמורת הטבע בניר-אליהו.

כבר שלש שנים גדלים בצלי פרחים ופקעות ב'שמורת הטבע של ניר-אליהו'. עם בוא הסתיו, אני מטיילת לי בשמורה הקטנה והצנועה ומסתכלת: מה התחדש? נחמד ללוות את הגדילה והצמיחה של הצמחים והפרחים השונים, אם זה החצבים בשלהי הקיץ, או הנרקיסים שגדלים בסוף הסתיו. כל הכבוד על הרעיון, ולכל אלו שלוקחים חלק ומטפחים את המקום, בעיקר ליהודית מדר ולצוות הנוי. יונה פלג.

השתתפות באבל

מערכת העלון מבקשת להשתתף באבלם העמוק של תרצה זנגי ושל בני המשפחה על מות האם-הסבתא **גרדה בן יעקב ז"ל**

חידת החודש:

מהו המבנה, למה שימש בעבר? למה משמש כיום?

תשובות נא לשלוח למערכת בניר או לעמיקם. תשובה של עמיקם תימסר בעלון הבא.

עבודות עפר -
זהו !!!
התחלנו !!!

